

Contra superstitionem

Propositio nona. **C**haracteres huic modi si habeat vel habere credant efficaciam/oportet quod hoc sit a causa spirituali/non a pure naturali et corporali/qualis causa est celum cum suis influentijs in corpora. **A**ccepitur ex precedentibus regulis consilium quid agendum sit in materia presenti de imagine leonis cum circumstantijs. Et sit hec **P**ropositio prima decima in ordine. **C**onstat in primis ex inspectione quod ibi sunt carceres/litere/figure et dictiones que nullum effectum habent naturaliter pure corporaliter ad curationem morbi reni/et similiu/fm positionem septimam precedentem. **J**uxta quod notet in speciali sanctus Thomas qui tribuit astrologie/quantum rationabiliter dari potest/ad exemplar Alberti magni magistri sui consone tamquam ad fidem catholicam. **N**otet in qua in. ii. et. iii. contra gentiles in multis capitulis. a. cciiij. et specialiter. ccvij. et ccvij.

Propositio. xi. **C**onstat quod talis obseruatio non est posita ab ecclesia et sacris doctoribus/tanquam euueniat effectus speratus per miraculum diuinum. imo nec per sanctos angelos dei. qui sunt administratorum spiritus propter electos dei ad vitam eternam magis quam ad curam corporalem et medicis et astrologus verus non habet se multum intromittere de actionibus sanctorum angelorum circa homines. patet ex immediate precedenti cum inspectionibus iurium. et ratio satis est manifesta.

Propositio. xii. **C**onstat quod si talis obseruatio nitatur et expectet effectus a maiis angelis seu demonibus. illa est manifeste penitus reprobanda/etiam si videatur fuisse bonus/utile vel honestus; quanto magis si esset malus vel suspectus/sicut est inter alios. finis quiescit per simulationem astrologie aut mirabilem effectum/sup quibus admirabiliores paucus religiosis aut fidei. **V**e rūtamen circumstante predicte magis apparent iuxta practicā primarii propositionis si reperiat coniunctio istius obseruatoris de imagine leonis cum alijs obseruatoribus contentis in auctoribus vel libris traditis buismodi figurentur. **E**t hoc ideo dicitur. quoniam tibibus nostris inuentus est liber magnus/continens tales obseruatorēs. quorum aliquae videbant pīe et utiles. aliae vero manifestissime erant condēnande/et superstitiose/et idolatrice/et de heresi suspicie rebemēter. et vi tales fuerūt etiam igni tradite pīo zelo. **T**ales multe sunt obserua-

tiones apud hispanos in libro senaforas. **T**ales apud iudeos in numero. tales apud grecos superstitiosos sicut de Mescio quo sydrac. **T**ales denique practicari queruntur ne duz per vetulas sorcerias/sed per multos armis sequentes continuerunt. **P**ostremo totiens occurrit ista materia/quod si per quolibet casu scribendū esset scribēdi nullus esset finis. **P**oterit inter alia videri tractatus de astrologia theologisata / specialiter circa finē. **C**oncludit tandem ex oībus practica sup hoc casu particulari/postquam facta fuerint quod dicta sunt summarie et de plano sine iuolutione/pcessu/matime si delatus reddiderit se obedire paratu/sine pīterua defensione. phibea et de futuro quod non amplius videntur. sed antidotis medicine cuius dicit professor. **D**e pīteris aut sufficiat sine quis in famia delati/et honor iudicij fidei. cuī plato et officiariis suis maneat stabilius. **E**t ita in catholicā et fraternā caritate consulendum est/que delatus taliter obediat sine strepitu et figura iudicij. et per iudicē ita fiat. **S**i autem inueniatur prema defensio. non pīterueri. sed iusticie vigor fiat. **P**articularis modus reparandi poterit esse talis. postquam melius et plenius informatus suz/de fabricatione et usu talium imaginum/quod non sunt fm catholicā traditionē/permittit bona fide/quod deinceps nequaquam utrū illis. **T**ut si mitius uidetur velit agere/dicat hoc per alium in tertia persona. **P**ostquam talis delatus tecum fuit melius informatus tecum promittit tecum. **I**ndet finaliter poterit declarare sīrias excōicationis contrariae tales. tecum. **P**roinde non valeret allegatio quorūdā ex historia scolastica. quod moyses fecit imagines. vñā. pī obliuioe. alterā pro memoria. **E**t salomon exorcismos quos viris sanctis cōcurrebat miraculū: vel si salomon iam erat puerus ad idolatriā pī uxores/potuit datū in reprobū sensu excogitare magicos risū/sic de necranabo legitur et zoroaste quod nascēs risū/et postea magicalis artes exercuit. **D**enique Alixē. et similes/de activitate aīc rationalis in materiā exteriorē/et fascinatōe non sunt audiendi in modo ponendi. **E**xplicit Lugduni. viii. decēbris. i. 428 per Johannem cancellarium parisiensem.

Sequitur tracta-

tus cōtra magistrū Jacobū angeli medicū studij insignis ville/mōtispessula/nen. de obseruatiōe diez quantū ad opa.

Prima conclusio

Omne opus dei sanctum est et laudabile. Probatur ratione et autoritate. Ratione sic, quia a bono et optimo non exit aut pro cedit nisi bonum. Deus altissimus omnium creator est summum et optimum, ergo omnia eius opera bona sunt. Autoritate probat conclusio per illud sacre scripture. *Genes. pmo. cap. viii.* Videlicet deus cuncta que fecerat et erat valde bona, scilicet.

Seconda conclusio

Omnes dies anni sunt opera dei altissimi. deducitur conclusio ex textu sacre scripture. *Gen. primo. vbi per totum capitulum describuntur opera sex dierum.* Et qualiter prima opera fuerunt dies et anni. Primum auctor bonum a bono incepit operari. Hoc idem testatur regius propheta David, ita psalmista domino. Tuus est dies, et tua est noctis fabricatus es auroram et solem. Quos circa canit ecclesia. Eterne rerum conditor nocte diemque qui regis / et temporum das tempora / ut alleues fastidium.

Tertia conclusio

Omnes dies anni boni sunt. Ita conclusio clare apparet et sequitur ex duabus prioribus. quod dies et anni sunt opera singularia summe et infinite bonitatis, optimi autem est optima adducere. Dicere ergo aliquem dies esse natura sua malum est iniuriari deo / quod artificer est dies et anno. Opus namque malorum maliciam arguit opificis et artificis.

Quarta conclusio

Omnis anno / omnis die / et hora diei / bonum et laudabile est opera quelibet sanctalitatis et honesta inchoare / facere / operari et perficere. Patet conclusio / quod sicut dies et anni / etiam hora diei / a deo creatore predestinata et divisa. Sic et omnis opera scientia licitum et honestum / quod omnis die et hora inchoatur et perficitur a domino dirigitur inchoatur et perficitur. Dicente ipso. Sine membris potestis facere. Et rursus euangelista Iohannes ait. Dia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. Intellige conclusionem nisi precepto dei vel ecclesie illud opera inhibeat / sicut in diebus festinis aliquam opera laboriosa prohibentur. alias bona / nisi prohibentur operari festo die.

Quinta conclusio

Superstitiosa et vana religio ac merito redarguenda est / non inchoare operari vel perficere certis anni diebus opus bonum vel sanctum ab ecclesia non prohibiti. Itud est expressum de mente apostoli ad *Hallenses. iiiij. cap. vii.* ubi arguit et reprehendit illos de *Hallacia* ita dicens. Observatis dies et menses et tempora et annos. Se quis. Timeo autem vos ne forte sine causa laboret rauerim in vobis. Ne si timeret aliquis vel recusat bonum aliquod operari vel inchoare certo die / vel hoc est propter reverentiam et scientiam diei. quod vult die illum scificare. et si sic multo magis deberet abstinere ab inchoatione alicuius operis diebus solenibus. ut sunt festa sanctissima *Passionis Christi*. *Resurrectionis dominice Ascensionis et Aduentus spiritus sancti*. quod non faciunt observatores diez et annos. Vel talis observatio fit propter deuotionem ad scientias / quorum dies agit / vel quorum celebritas tali die colebatur / et talis deuotio nullum habet fundatum / nullam habet rationem / nisi solam voluntatem observari tales dies. Quod si dicatur se tales dies observare propter euangelium et picula quae consueverunt euenerire hisque inchoantur aliquod opus vel iter aliquod / hoc vanum est et superstitiosum ac sine aliquo ratione. Quolibet enim die anno et hora diei et bona et mala contingunt. Sic ergo periculum dicere est / quilibet die aliquod inchoare. Vel dicatur ratio a tribus / quod hec observari quam nec profici / nec mediocri / immo nec astrologi docent. tales observationes de festo innocentium vel alijs festis. Voluntaria igitur est et absque apparitione rationis alius minus talis observantia.

Sexta conclusio

Sicut vera et christiana fides mirabilia opera in bene credentibus. Sic et falsa et male credulitas / deo primitate euangelio malos interdum operatur / vel potius demeretur. Primus propter ad longum deducit per exempla quas plurimam. *Apostolus ad Hebreos. xi.* Sed et de virtute fidei ipsa euangelia multa loquuntur. Reliquae perclusio eius experientia in male credulis / quas ita de puniri propter malam fidem ymmo dominum cognoscit dominus nimium adherere aliquibus vanis observationibus primitus aliquos euangelium contingere / et ita eos per consequenter firmari in tali opinione / ut maior fiat cecitas eorum / et in laqueum cadant quem sibi fecerunt. Preterea diversa imaginatio

De erroribus

taliter obseruantū dies et annos actuatur
ultra nimis circa tales dies quicquid ma-
li evenit tali die imputat malicie diei nec
aspiciunt ad ea q̄ bñ aut prospere successerit
tali die a deo et occupatur vis imaginati-
ua circa aliquos enētus minus bonos q̄
non potest conuerti ad alia bona que illo
die contingit. Quare periculū est firmare
fidē vel credulitatē que tollit omne iudici-
um et oēm rationē ad oppositū. Unde me-
rito p̄mittit deus tales decipi et in laque-
os sue credulitatis vane incidere. Reij-
ciat ergo fides catholica ac iudiciuz exper-
torum seu virozū literatoruz tales vanitas-
tes et supersticioas obseruantias.

Septimacōclusio

Victoria bellī nō diei sed soli deo attri-
buenda est. Patet q̄ attribuere tantū op̄
ut est victoria diei est tollere honorem deo
debitū cuius est vincere. Ex autē victoria
sit soli⁹ dei habetur in multis loc⁹ scriptus
re sacre In libris Regū Paralipom. et ma-
chabeoz⁹ Hoc testaf⁹ et rex sapiētissimus. Sa-
lomon puerbiorū. eti. sic dicēs. Equus pa-
ratur ad diem bellī. dominus aut̄ salutē tri-
buet. Propterea dauid rex deuotissimus.
Quotiēscungs pugnaturus erat auxilium
dei et consiliū quesisse et inuocasse legitur.
Inde est proverbiū vulgare. Les bēmes
font la guerre et dieu la victorie.

Incipit tractatus

magistri Johānis de gerson de errorib⁹
circa artem magicā et articulis reprobatis

Ollaudāti mibi nup̄ vt mos
hēt venerabiles licētiatos in
medicina oblata est occasio.
vt cōtra supersticioas obserua-
tiones nr̄a p̄ nefas tempesta-
te et minus ethimis p̄uascences/aliq̄ dis-
serē. Ea nūc seorsum ad utilitatē aliquorū
separe curauim⁹ ne pm̄ita alijs min⁹ pla-
ceret et min⁹ cōmode pdirent in publicum.
Supto itaq̄ hoc puerbio p̄ themate De
dice cura teipm. Circa hāc inter reliq̄s me-
dicū decere retuli vt esset ornat⁹ ad deūz p̄
filialē subiectionē ne quicq̄s impiū vel su-
persticioas aut diuinis legib⁹ aduersū sa-
nitatis adipiscēde cā suis egr⁹ suaderet/re-
memoret quoq̄s iugiter illi⁹ decretalis. Lū
corpalis infirmitas zc. Incidit vt conque-
rer de supersticioib⁹ pestiferis magicoz et

stulticj⁹ vetulaq̄ sortilegaz⁹ q̄ se p̄ quosdā
ritus maledictos mederi patētib⁹ pollicēt
at ego data occasiōe facilē in hoc diuertis-
culū lapsus suz quo vñli⁹ z q̄ in patrocinij⁹
bui⁹ corruptele quidā adducere nitunt in
crimē medicinā. Nōne inquiūt apud sole-
nes quosdā medicoz tales supsticiose ob-
seruationes inducunt q̄s etiā script⁹ suis in
serere curauerūt. Et cōsistūt in ligaturis in
caracterib⁹. i figuris. q̄nq̄z i verb⁹ pegrinis et
incognitis. Quānis aut̄ ab ip̄is nulla p̄ ta-
lib⁹ ratio adducaē naturalis. h̄nt nibilomi-
nus efficaciā in curādo. Alioq̄ vane/imo
stulte locute fuissent de eis medicoz sapie-
tes et scriptis inseruissent. Un̄ refert yfido-
rus. iij. ethimol. q̄ apollo quē deū fecit an-
tiq̄tas p̄ methodica quedā. i p̄ carnia et in-
cantationes. Esculapi⁹ insup⁹ et filius ei⁹ p̄
emperica. i p̄ experimēta/ sanauerūt boies
q̄ngētis annis aī vpocratē q̄ ratiocinatis
uā medicinā q̄ vñmū adiuuenit. Deinde
vox publica vñtib⁹ hm̄di carminationū
et ligaturaq̄ et empericoz attestat⁹. quā ex
toto falsam dicere videt inciule. Nec dees-
sent argumēta ad h̄ ex dīch⁹ poetaz⁹ virgi-
li⁹ ouidij⁹ Incani⁹ et alioz⁹ ex varijs q̄z gēti
liū celebrib⁹ historijs. Cur nō licebit inqui-
unt istis vñt̄ p̄sertum cū de⁹ oipotēs vñt̄res
suas indiderit vt vulg⁹ loquit̄ herbis/ gē-
mis et verb⁹; hāc dubitationē ego tūc trib⁹
dictis seu p̄siderationib⁹ breuiter absoluī.

Primum dictum

Probabile in philosophia natura-
liz fm̄ veritatē fidei/ certū est eē de-
mones. Prima p̄tē tenuerūt elegā-
tissimi phoz⁹ hermes termegestes plato/ et
oēs doctrine sue sectatores. apuleius/ por-
phyri⁹ et ceteri. Hoc libri ab eis editi. His-
bri de ciuitate dei ab augustino palā docēt
Hinc ē illa famosa inter eos distinctio de
cacodemonib⁹ et kalodemonib⁹. malis sc̄z
et bonis spiritib⁹. Hec ē positio de existētia
demonū apud philosophates faciliori ra-
tione q̄s opposita defendit/ saluādo effect⁹
quosdā mirabiles q̄les referunt historie fi-
de digne in q̄libet gēte obtigisse/ q̄s oēs ne-
gare p̄tinaciter p̄teruire est. et ciuitatē hu-
manam societatemq̄ politicam dissipare.
quam mutua fides et credulitas vnius ad
alterum consonat / coniungit agglutinat⁹
q̄s. Porro negare demones eē. negare eos
plimoz⁹ effectuū opatores existere/ dānat